Dosarul nr. 2-10276/2023
2-23072732-12-2-22052023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

04 iulie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Mihaela Scripliuc
Grefierul Anghelina Roibu

examinând în ședință publică cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ana Spînu împotriva lui Igor Spînu cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică și a prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La 19 mai 2023, Ana Spînu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Spînu cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 24 iulie 2020, Igor Spînu a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cerere de chemare în judecată împotriva Anei Spînu și a lui Ion Starcenco cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat în mărime de 8 869 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

A menționat că, prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru, nr. 2-13387/2020 din 23 iulie 2021, cererea de chemare în judecată înaintă de Igor Spînu către Ana Spînu și Ion Starcenco cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului material, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca neîntemeiată.

Afirmă că, la 23 iulie 2021, prin intermediul poștei electronice, apelantul Igor Spînu a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

A relatat că, pentru a se apăra în instanța de apel, Ana Spînu a contractat avocat.

Susține că, urmarea a referinței depuse de către avocatul Ion Botnarenco din cadrul BAA „Legal Service”, prin Decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-3288/2021 din 23 februarie 2022 s-au respins apelurile declarate de apelantul Igor Spînu și reprezentantul acestuia, avocatul Lilian Osoian și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iulie 2021, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Spînu către Ana Spînu și Ion Starcenco cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

A invocat că, la 14 aprilie 2022, Igor Spînu și reprezentantul acestuia, avocatul Lilian Osoian, au declarat recurs împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de

Apel Chișinău solicitând casarea deciziei recurate și a hotărârii din 23 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă acțiunea.

Evidențiază că, prin încheierea Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-639/2022 din 15 iunie 2022, s-a declarat ca inadmisibil recursul declarat de Igor Spînu și reprezentantul acestuia, avocatul Lilian Osoian împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

A specificat că, pe parcursul desfășurării procesului civil, Ana Spînu nu a solicitat restituirea cheltuielilor de judecată de asistența juridică, folosindu-se de dreptul de a le solicita în perioada termenului prevăzut de art. 391 din Codul civil.

A accentuat că, potrivit contractului de asistență juridică, Ana Spînu a fost reprezentată în instanța de apel de către avocatul BAA „Legal Service", Igor Spînu la etapa susținerilor verbale nu a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată, din aceste considerente, înaintează prezenta cerere de chemare în judecată.

Astfel, în baza ordinului de plată din 02 septembrie 2020 Ana Spînu a achitat în contul BAA „Legal Service" suma de 5 000 lei pentru servicii juridice.

Notează că, prin urmare, ordinul de plată din 02 septembrie 2020 reprezintă valoarea muncii prestate de către avocatul Igor Spînu pentru serviciile de asistență juridică pe cauza respectivă, adică onorariul acestuia, or potrivit art. 63 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la avocatură, munca avocatului este, remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice și juridice. Caracterul rezonabil al cheltuielilor de judecată semnifică faptul că, în raport cu natura activității efectiv prestate, complexitatea, riscul implicat de existența litigiului sau și reputația celui care acorda asemenea servicii, ele sa nu fie exagerate.

Subliniază că, Ana Spînu este pensionară și suferă de boli, cererea de chemare în judecată depusă de către Igor Spînu cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat în mărime de 8 869 lei și compensarea cheltuielilor de judecată i-a cauzat neliniște și insomnii.

Remarcă că, pe lângă faptul că aceasta a suportat cheltuieli de asistență juridică pentru a se apăra, aceasta a suferit și psihologic, cuantumul suferințelor suportate îl apreciază la suma de 30 000 lei.

Astfel, solicită încasarea sumei de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei din contul lui Igor Spînu.

La 07 mai 2024, pârâtul Igor Spînu a depus referință, în care a indicat că, în motivarea acțiunii sale reclamanta invocă că, la 24 iulie 2020 Igor Spînu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Anei Spînu și a lui Ion Starcenco, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iulie 2021 acțiunea a fost respinsă. Ulterior, ca urmare a depunerii apelului de către Igor Spînu, Ana Spînu a contractat un avocat care a depus o referință, în rezultatul căreia a fost respins apelul declarat de Igor Spînu.

Menționează că, în acest context, circumstanțele invocate de reclamantă sunt eronate și tendențioase și au menirea de a induce instanța în eroare, astfel încât solicită respingerea acțiunii, având în vedere motivele expuse în continuare.

Evocă că, în justificarea pretențiilor prejudiciului patrimonial, reclamanta a anexat ordinul de încasarea a numerarului din 02 septembrie 2020, achitat în beneficiul BAA „Legal Service”.

Susține că, astfel, deși Ana Spînu pretinde că potrivit contractului de asistență juridică a fost reprezentată în instanța de apel de către avocatul BAA „Legal Service” – Igor Spînu, la materialele dosarului nu a fost anexat acest contract.

Atenționează că, mai mult, potrivit Deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2022, pag. 3, instanța indică: „în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, intimații Ana Spînu și Ion Starcenco, fiind legal citați nu s-au prezentat și nu au comunicat motivele neprezentării, însă prin cererile depuse prin intermediul poștei electronice, la 15 februarie 2022, aceștia au solicitat examinarea cauzei în lipsa lor, urmare a acestui fapt, Colegiul a dispus examinarea cauzei în lipsa intimaților Ana Spînu și Ion Starcenco.

Remarcă că, în continuare, instanța de apel indică în decizie că în cadrul ședinței apelantul Igor Spînu și avocatul acestuia au susținut cererea de apel, însă nu indică nimic despre prezenta vreunui reprezentant al intimatei Ana Spînu sau de vreo referință depusă în cadrul acestui proces, temei pentru care alegațiile reclamantei din acțiune cu privire la faptul că reprezentantul său nu a solicitat compensarea cheltuielilor în cadrul pledoariilor poartă un caracter declarativ, deoarece în cadrul acestui proces nu a fost reprezentantă de nici un avocat și nici o referința n-a fost depusă.

Comunică că, de altfel, reclamanta pretinde compensarea cheltuielilor pentru acordarea serviciilor juridice în instanța de apel, însă ordinul de încasare a numerarului de către BAA „Legal Service” datează din 02 septembrie 2020, însă hotărârea instanței de fond a fost pronunțată abia la 13 iulie 2021, iar apelul a fost depus de Igor Spînu la 23 iulie 2021.

Explică că, din cronologia circumstanțelor expuse nu rezultă că suma achitată în contul BAA „Legal Service” a fost efectuată cu scopul reprezentării în instanța de apel, or, din acest ordin de încasare nici nu poate fi dedus numele unui avocat, care pretins i-ar fi reprezentat interesele reclamantei în instanța de judecată.

Specifică că, în acest mod, suma pretinsă de Ana Spînu constituie doar o încercare de a obține nejustificat sume de bani care nicidecum nu pot fi motivate efectiv prin probatoriul administrat la dosar și nici din cronologia evenimentelor derulate în acel proces încheiat.

Reține că, în altă ordine de idei, reclamanta solicită compensarea prejudiciului moral, însă conform art. 2036 alin. (1) și art. 1998 alin. (1) din Codul civil, prejudiciul moral se compensează numai atunci când a fost cauzat prin fapte ce lezează drepturile personale nepatrimoniale ale persoanei vătămate și există un raport între natura valorilor lezate și natura prejudiciului.

Concluzionează că, astfel, prejudiciul este moral numai dacă este urmarea încălcării unor valori de aceeași natură și numai în cazurile expres prevăzute de lege se admite compensarea lui, dacă s-au lezat drepturile nepatrimoniale, or, în speța examinată legea nu prevede încasarea prejudiciului moral pentru compensarea unor pretinse cheltuieli de judecată, temei pentru care această solicitare este vădit neîntemeiată.

În ordinea de idei expusă și conform normelor invocate, solicită respingerea cererii de chemare în judecată depusă de către Ana Spînu.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantei Ana Spînu, avocatul Tatiana Frunze a susținut motivele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Igor Spînu, avocatul Vadim Lupan a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată pe motivele indicate în referință.

Reclamanta Ana Spînu și pârâtul Igor Spînu în ședința de judecată nu s-au prezentat, însă fiind reprezentați de avocați, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Audiind participanții la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea înaintată de Ana Spînu din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile

părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Instanța de judecată reține că, obiectul litigiului ține de compensarea sumei de 5 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate de reclamanta Ana Spînu ca urmare a beneficierii serviciilor de asistență juridică prestate de către avocat din cadrul BAA „Legal Service" în cauza civilă înaintată de Igor Spînu împotriva Anei Spînu și a lui Ion Starcenco cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În corespundere cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Instanța de judecată menționează că, sumele cheltuite de părți cu ocazia îndeplinirii actelor de procedură corespunzătoare poziției lor procesuale, pe parcursul desfășurării procesului civil reprezintă cheltuieli de judecată, iar art. 90 lit. i) din Codul de procedură civilă, stabilește că cheltuielile de asistență juridică fac parte din cheltuielile de judecare a cauzei.

Cheltuielile de judecare a cauzei pornesc de la principiul independenței procesuale a fiecărei părți în procesul civil și au caracter de sancțiune procedurală, iar ca fundament răspunderea civilă delictuală și culpa procesuală a părții care a pierdut procesul. Prin obligarea la plata acestora urmează să se realizeze acoperirea integrală a prejudiciului cauzat părții care a câștigat procesul.

Dispozițiile art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În conformitate cu art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice la apărarea drepturilor și intereselor lui legitime în cauzele penale, civile și administrative urmează a fi compensate integral și proporțional cerințelor admise (respinse) de partea adversă.

Instanța de judecată subliniază că, pentru întrunirea condițiilor de compensare a cheltuielilor de asistență juridică, este necesară ca partea care solicită să aibă câștig de cauză și să fie reprezentată de un avocat, iar ulterior urmează să se examineze dacă aceste cheltuieli au fost reale, necesare și rezonabile.

Așadar, sensul autentic al textului „a pierdut procesul" sau „a avut câștig de cauză" din dispozițiile art. 96 din Codul de procedură civilă determinat din perspectiva interpretării logico-gramaticale, denotă faptul că, între părțile procesului a fost pronunțată o hotărâre care a obținut puterea de lucru judecat a raportului juridic. Puterea de lucru judecat asigură evitarea contrazicerilor între considerentele hotărârilor judecătorești, iar ca formă de prezumție, ușurează sarcina probațiunii, aducând în fața instanței constatări ale unor raporturi juridice făcute cu ocazia judecății anterioare a litigiului și care nu pot fi ignorate. În acest sens, urmează ca litigiul iscat între părți să fie soluționat în fond, cu pronunțarea unei hotărâri judecătorești, or conform art. 14 alin. (2) din Codul de

procedură civilă, în formă de hotărâre se emite dispoziția primei instanțe prin care se soluționează fondul cauzei.

În cazul dedus judecării, instanța de judecată reține că, deși reclamanta Ana Spînu a prezentat instanței de judecată ordinul de încasare a numerarului nr. 102124243 din 02 septembrie 2020 (f.d. 57) în care este inserat că pentru servicii juridice pentru Ana Spînu s-a încasat de la Ana Spînu în beneficiul Biroul Asociat de Avocați „Legal Service" suma de 5 000 de lei, din ordinul respectiv nu se relevă temeiul în baza căruia s-a efectuat plata acestei sume, care sunt părțile litigiului.

În acest sens, instanța de judecată menționează că art. 60 alin. (1) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002 stabilește expres că, avocatul acordă asistență juridică clientului în baza contractului de asistență juridică, încheiat în formă scrisă. Contractele de asistență juridică încheiate în formă scrisă de avocați și avocați stagiari, învestite cu formulă executorie, au putere de titlu executoriu la data exigibilității creanței și oferă dreptul la executare silită extrajudiciară, fără adresarea unei cereri în instanța de judecată sau către notar, dacă părțile au convenit aceasta, în mod expres, în contract. Mai mult ca atât, Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002 prevede prohibiția avocatului de a acorda asistență juridică în lipsa unui contract înregistrat la biroul asociat de avocați, or art. 11 alin. (3) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002 stabilește expres că, nu se admite acordarea de către avocat a asistenței juridice de reprezentare a intereselor în instanțele de judecată în alt temei decât în baza contractului de asistență juridică înregistrat la cabinetul avocatului sau la biroul asociat de avocați. Excepție fac cazurile de reprezentare a intereselor soțului/soției și ale rudelor până la gradul al patrulea inclusiv.

Cu toate acestea, reclamanta Ana Spînu invocă inițial în cererea de chemare în judecată (f.d. 2), că apărarea intereselor sale au fost efectuate de către avocatul Ion Botnarenco, ca pe parcurs tot în cererea de chemare în judecată (f.d. 3) să indice că, apărarea intereselor sale au fost efectuate de către avocatul Igor Spînu în baza contractului de asistență juridică fără a indica numărul și data întocmirii, și mai mult, aceasta a omis să-l anexeze la materialele cauzei, în pofida faptului că sarcina probațiunii este pusă pe seama părților care invocă anumite pretenții, or art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Totodată, art. 60 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002 prevede cert că împuternicirile avocatului se confirmă prin mandat. Formularul mandatului este un document de strictă evidenţă. Conţinutul, forma şi modul de utilizare a mandatului se aprobă de către Guvern.

La caz, Ana Sînu invocând faptul că a fost reprezentată în cadrul cauzei respective de către avocatul Igor Spînu nu a prezentat mandatul avocațial din care ar rezulta împuternicirile avocatului de reprezentare pe speța concretă.

Mai mult, fiind acordat termen reprezentantului reclamantei Ana Spînu, avocatului Tatiana Frunze pentru prezentarea tuturor probelor, ultima a prezentat doar extrasul din Registrul cabinetelor avocaților și birourilor asociate de avocați din care rezultă că Igor

Spînu este membru a BAA „Legal Service” (f.d.89-90), fără a prezenta contractul de asistență juridică sau mandatul avocațial.

Respectiv, instanța de judecată nu pune la îndoială faptul că Ana Spînu a beneficiat de asistență juridică din partea avocatului din cadrul BAA „Legal Service”, însă, în lipsa contractului de asistență juridică și a mandatului avocațial, nu se poate releva modul și condițiile de plată a serviciilor de asistență juridică, inclusiv și faptul că anume suma de 5 000 lei înserată în ordinul de plată nr. 102124243 din 02 septembrie 2020 (f.d. 57) a fost achitată BAA „Legal Service” pentru cauza civilă intentată de Igor Spînu împotriva Anei Spînu și a lui Ion Starcenco cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

Astfel, instanței nu i-au fost prezentate probe care să demonstreze că au existat relații contractuale de prestări de servicii pentru asistență juridică Anei Spînu precum și cuantumul acestor servicii.

Instanța de judecată remarcă faptul că, temeiul invocat de reclamant Ana Spînu în vederea suportării cheltuielilor pentru asistența juridică nu este întemeiat și urmează a fi respins, deoarece nu a demonstrat ca acestea sunt realmente angajate, adică temeiul provenirii acestora. Deși, reclamanta invocă despre încheierea contractului de asistență juridică, prin urmare achitând suma de 5 000 lei avocatului pentru asistența juridică acordată, instanța constată ca aceste înscrisuri nu au fost anexate la materialele cauzei.

În acest sens, reieșind din art. 118 alin. (1) coroborate cu art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, reclamant Ana Spînu pentru a confirma circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune, avea obligația să anexeze la materialele cauzei contractul de asistență juridică, precum și mandatul avocațial în vederea probării raporturilor contractuale cu BAA „Legal Service”. În acest sens, atitudinea neglijentă a reclamantei Ana Spînu în alegerea eficientă a modalității și mijloacelor procedurale de apărare, reprezintă o omisiune evident admisă de reclamantă și urmează a fi aplicate consecințele legale procesuale, chiar pierderea procesului.

Astfel, instanța de judecată conchide că, reclamanta a invocat pretinse sume cu privire la asistența juridică, însă fără să demonstreze legătura cauzală dintre plata pretinsă a fi compensată și cauza civilă intentată de Igor Spînu împotriva Anei Spînu și a lui Ion Starcenco cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În această ordine de idei, instanța de judecată concluzionează că, argumentele invocate de reprezentantul reclamantei Ana Spînu, avocatul Tatiana Frunze nu sunt susținute de probe pertinente care ar confirma concluziile referitoare la existența circumstanțelor invocate în cererea de chemare în judecată, după o cercetare multiaspectuală, completă și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor.

Călăuzindu-se de lege, instanța de judecată ajunge la concluzia că pretenția Anei Spînu cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Spînu împotriva Anei Spînu și Ion Starcenco cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Referitor la cerința reclamantei Ana Spînu cu privire la încasarea prejudiciului moral, instanța reține următoarele.

Potrivit prevederilor art.1998 alin.(1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

În conformitate cu reglementările prevăzute la art.2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Astfel, reieșind din prevederile legale statuate la art.1998 şi 2036 Cod civil, instanța de judecată menționează că, prejudiciul moral se compensează numai atunci când a fost cauzat prin fapte ce lezează drepturile personale nepatrimoniale ale persoanei vătămate, precum și numai în cazurile expres prevăzute de lege.

În raport cu circumstanţele de fapt şi de drept stabilite, instanţa de judecată conchide că, reclamantei Ana Spînu nu i s-a constatat cauzarea de daune morale, or, legiuitorul nu a prevăzut posibilitatea părții interesate de a pretinde repararea prejudiciului moral pentru compensarea cheltuielilor de judecată, fapt pentru care și cerința cu privire la repararea prejudiciului moral urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 82 din Codul de procedură civilă rezultă că, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Ținând cont de faptul că, reclamanta a pierdut procesul, instanța de judecată va încasa de la aceasta în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 250 lei.

În conformitate cu art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Ana Spînu împotriva lui Igor Spînu cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică și a prejudiciului moral ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de la Ana Spînu, născută la *****, IDNP *****în beneficiul statului taxa de stat în suma de 250, 00 (două sute cincizeci lei, 00) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Mihaela Scripliuc**